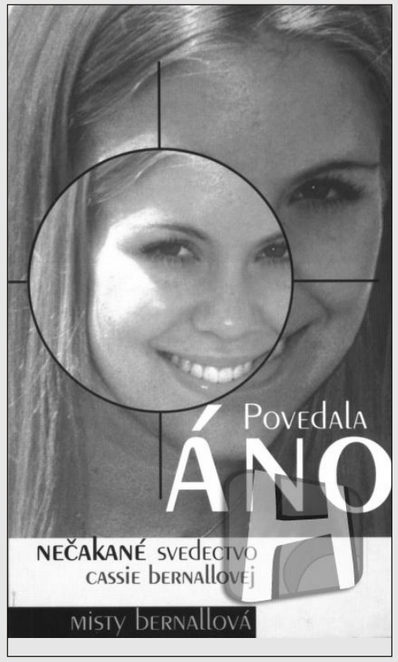
DOBRÁ KNIHA: POVEDALA ÁNO

Názov knihy: Povedala ÁNO
Autor: Misty Bernallova

Čo by ste spravili, keby vám niekto priložil zbraň ku hlave a opýtal sa vás, či veríte v Boha? Bola by vaša odpoveď taká presvedčivá ako keď sa vás kňaz takú istú otázku opýta na omši?
20. apríla 1999 na istú strednú školu v Amerike vtrhli dvaja chlapci, ktorí zmenili životy rodinám trinástich študentov. Medzi zavraždenými bola aj Cassie Bernallová. Tento skutočný príbeh napísala mama Cassie-Misty Bernallová.
Určite vám hneď napadne, že Cassie musela byť svätica, keďže ako o jedinej z týchto trinástich zavraždených mladých ľudí bola napísaná kniha. Pravda je však iná. Jej matka opisuje celý Cassin život, ktorý bol príliš krátky. To, ako sa Cassie úspešne obrátila k Bohu, trvalo veľa ťažkých dní, ktoré spôsobovali rodičom veľkú bolesť. Jej život bol ďaleko vzdialený od ideálu. Jej bohaté skúsenosti s drogami, zlá partia, okultizmus, ktorý bol spojený s plánovaním vraždy, donútili rodičov, aby ju preložili na cirkevnú školu. A práve tam našla to, čo potrebovala. Našla Boha - našla život. Život, ktorý bol krátky, ale plnohodnotný. Vedela, čo bolo jej cieľom. Vedela, že sa chce úplne odovzdať Bohu. Aj keď bol jej život plný prešľapov a chýb, nakoniec dokázala povedať svoje „áno" a položiť svoj život za to, čomu verila. „Naozaj chcem žiť úplne pre Boha. Je to ťažké a bojím sa toho, ale rozhodne sa to oplatí." (Z lístka, ktorý Cassie napísala v noci pred svojou smrťou a nasledujúce ráno v škole dala svojej priateľke Amande.) Aj keď bola obyčajným mladým dievčaťom, všetkým nám môže byť príkladom.
Odporúčam túto knihu každému, kto je zúfalý a myslí si, že ho Boh opustil pre jeho chyby a taktiež všetkým, ktorí zabúdajú na vzácnosť každého dňa.

Betka Cundrová

TICHO A SLOVO

Na výročnej púti v africkom Kibeho sa zúčastnili aj Slováci z bardejovského okresu.
Okolo 40-tisíc ľudí sa zúčastnilo na výročnej púti v rwandskej obci Kibeho. Medzi veriacimi, ktorí si pripomenuli 30 rokov od zjavenia Panny Márie Matky Slova, nechýbala ani skupina adoptívnych rodičov zo Slovenska. Na pondelkových svätých omšiach sa zúčastnili veriaci z Fričoviec, Popradu, Letanoviec, Bartošoviec, Prešova, Kozároviec Hronského Beňadika, Lietavskej Lúčky, Žiliny, Nitry, Malaciek a Brezna. Kibeho je malá dedinka na juhu Rwandy, čo je asi 162 kilometrov od hlavného mesta Kigali. Farnosť Kibeho je dnes známa predovšetkým ako miesto mariánskych zjavení a púti, ktoré je schválené Cirkvou. Zjavenia z Kibeho boli ako jediné uznané Cirkvou na Africkom kontinente 29. júna 2001. Svätyňa Matky Božej z Kibeho je od roku 2003 spravovaná kňazmi spoločnosti katolíckeho apoštolátu pallotínmi. Misijný sekretariát pallotínov zorganizoval po prvýkrát stretnutie adoptívnych rodičov zo Slovenska s ich adoptívnymi deťmi z Rwandy a Konga. Stretnutia so sirotami, miestnymi ľuďmi, chudobou a následkami vojny, vyvrcholili účasťou na slávnostnej svätej omši v Kibeho.

V Ríme otvorili 36. ročník výstavy vyše stovky betlehemov.
Tradičnú výstavu „100 betlehemov" otvoril ešte predminulý piatok kardinál Angelo Comastri, vikár Svätého Otca pre Rímsku diecézu. Táto výstava sa koná pravidelne každý rok už od roku 1975 v Ríme. Obsahuje 190 betlehemov vyrobených z rozličných materiálov, foriem, techník a štýlov. „V spoločnosti, ktorá učí konzumizmu, tak ako naša, je poukázanie na tradíciu, na „betlehemské tajomstvo" úžasnou správou," povedal pre Vatikánsky rozhlas kardinál Comastri. „Niet pochýb o tom, že vážiť si tradície, a takto čeliť súčasným problémom, pozastaviť sa a reflektovať nad tým, čo je naozaj dôležité, môže byť dobrým bodom nového začiatku. Ak je Boh s nami, môžeme dúfať. Ale ak by Boh s nami nebol, ostalo by nám iba zúfalstvo. Vianoce nám dávajú motív k optimizmu, pretože Boh sa stal človekom," zakončil kardinál Comastri.

Nika Kurtyová

SDB BARDEJOV

PoBaVi.sk

4. číslo ročník V. mesačník saleziánskej rodiny v Bardejove

A JE TU FIALOVÁ

Sviečky zhasli, cintoríny stíchli, vo vzduchu je hmla a nedýchateľný smútok. Je tu jeseň taká, aká má byť. Ešte dobre, že nás nechytili posmrtné myšlienky. Listy dopadali, ľudia začínajú viac navštevovať nákupné strediská a postupne sa začínajú ozývať aj nejaké vianočné popevky. Je tu advent. Advent, ako čas čakania. Čas na ticho a samotu. Čakanie má samo o sebe nádhernú príchuť. Všetci, malí i veľkí, mladí i starší, sme celý život čakateľmi. Čakáme na autobus, na skúšky, na prvé stretnutie s tým, koho milujeme, čakáme na prvé dieťa v rodine, na svadbu a dúfam, že čakáme aj na Ježiša. Položme si otázku, či Ho aj dnes čakám. Či aj tento advent čakáme úprimne na stretnutie s Ježišom. Či si niekedy pomyslím, že ho potrebujem, alebo som tak zamestnaný vlastnou existenciou, že nič nevidím, nič necítim, nič nechápem... Cítim, že žijem povrchne, na akejsi periférii náhodivosti. Čo dá deň. To je tak, ako čo dá chladnička. Potom je to všetko a nič. Žijeme zo dňa na deň, hoci nás zasypávajú Božie znamenia. Zázraky, Božia nádhera, ale my, hltači počítačov, televízie, videohier a ohlušujúcej hudby sa ocitáme v nebezpečenstve. Nebezpečenstve odchovania mladých od duchovnej túžby, a to všetkými prostriedkami. Mladých, ktorí vlastne strácajú zmysel pre duchovno, v hluku sa vzdiaľujú od Boha, od Pravdy. Našou úlohou je ich vychovať do priestoru ticha. Páčilo sa mi na stretnutí chlapov v Pruskom, kde niektorí chlapi krásne zastávali súčasnú generáciu mladých. „Oni nie sú zlí, len im dovoľme poznať Krista." Ukážme svojím životom, že Kristus žije medzi nami, že nie je iba rozprávka, alebo vianočný trhák tichej noci. Kristus, to nie je len o zľavnených akciách tovaru, Kristus je Spasiteľ. Prosím zastavte sa, je čas sa stretnúť s Bohom. On prichádza a prináša nám super dary. Seba! Nechce nič. Chce iba čakajúce srdce a lásku, chce iba ticho, noc pod hviezdnou oblohou, deň, ktorý máš rád, v ktorom si zachránený. Nuž čakaj a nechaj sa zachrániť. Ak sa chceš zachrániť, musíš chcieť. Musíš mať hlbokú túžbu. Prosím ťa, aspoň cez advent nežuruj, stíchni, pomlč a obdivuj. Nájdi si čas na svoju rodinu. Nájdi si čas vychutnať krásu sviece. Adventnej sviece, ktorá je symbolom čakania a bdelosti. Vychutnaj si vôňu živice z adventného venca. Dúfam, že nemáte umelý. Nadýchni sa nádherných dlhých večerov, lebo tie v lete nebudeš mať. Všetko má svoj čas.

o. direktor Anton Červeň SDB

Projekt Vianoce

Týždeň pred začatím adventu ma zastavil Marek, chlapec z oratka, a spýtal sa ma, či som si už vybral na advent nejaké predsavzatia. Zároveň ma poprosil, aby som mu nejaké pomohol vybrať. Ostal som zaskočený, lebo ja som žiadne predsavzatie nemal. Aj napriek tomu som mu ho pomohol vybrať a hneď potom som sa začal vážne zamýšľať nad svojím vlastným predsavzatím. Som rád, že sa mi ho napokon podarilo vybrať ešte pred začatím adventu. Odporúčam každému, kto si ešte predsavzatie nevybral, aby tak urobil čo najskôr.
Keď sa neviete rozhodnúť aké predsavzatie si dať, tak vyskúšajte „Projekt Vianoce". Ide o projekt, ktorý prebieha prostredníctvom facebooku. Spočíva v tom, že na FB na stránke „Projekt Vianoce", každý deň pribudne jedno zamyslenie a predsavzatie na konkrétny deň, ktoré sa snažíme splniť. Stačí sa len prihlásiť na FB, každý deň sledovať predsavzatia a plniť ich. Nebojme sa ísť do toho.

Lukáš Závodník

REDAKČNÁ RADA:
Šéfredaktor: Lukáš Závodník
Redaktori: Zuzana Ištoňová, Patrícia Džundová, Oliver Zajac, Mária Gajdárová, Nika Kurtyová
Grafik: Erik Bouška **Editor:** Ivo Štofej SDB

UKÁŽ SVOJ TALENT

Svetlá nastavené, aparatúra a mikrofóny prichystané. Maľby na stenách tiež ukazujú svoju krásu. Ale veď oratko bolo stále krásne. Tak čo tam ešte chýba? V deň pred prvou adventnou nedeľou, pred menej pokročilým večerom, sa v oratóriu na Vinbargu zišlo až podivne dosť talentov. Možno sa pýtate na dôvod. Nie, žeby ich tam bolo menej ako obvykle, ale tentokrát svoje talenty aj predviedli. Ako každoročne, tak aj tento rok saleziáni na Vinbargu chceli sláviť sviatok sv. Cecílie, patrónky spevu a hudobníkov, ako ináč, keď nie spevom, tancom, hudbou a výtvarným umením. Všetko prostredníctvom akcie s názvom Cecilfest. Ako na každom Cecilfeste, ani teraz nechýbala porota v podaní Stanky Serečunovej, Vlada Hovanca a Petra Rusnáka, ktorí svojimi vtipnými a úprimnými hláškami dokázali povzbudiť k ďalšiemu budovaniu toho, čo účinkujúci načali. Čísel bolo viac než dosť. So stúpajúcou a zároveň klesajúcou periódou sa účinkujúci prihlasovali a odhlasovali. Mnoho vystúpení sa nieslo v podobe tanca od *Trapiek, Veselých smajlíkov, Čalamád, Broken legs a iných. Choreografie boli naozaj namakané a využili rôzne štýly tanca. Nechýbali ani ľudové prvky. Ak ste tam neboli, tak máte čo ľutovať. Okrem tanca ste mohli vidieť spev, hru na klavír, gitaru a harmoniku, ktorá po toľkých tanečných číslach hneď zmenila atmosféru v preplnenej sále. No a na záver to bol, ale riadny odpal. Hudobná skupina Defekt rozprúdila krv všetkým dievčatám naokolo. Neviem, či to bolo hlasom speváka, alebo jeho samotnou prítomnosťou. Kapela predviedla päť skladieb, ktoré si publikum vyžiadalo. Keďže žiadostivosť publika neutíchala, spevák kapely na záver humorne poznamenal: „Sce nám nezaplacili, ta* nešpivame.“ Ako to uzavrieť? Jednoznačne myšlienkou svätej Cecílie.„Nie hlasom, ale srdcom spievajte.“ Hrajte či maľujte.

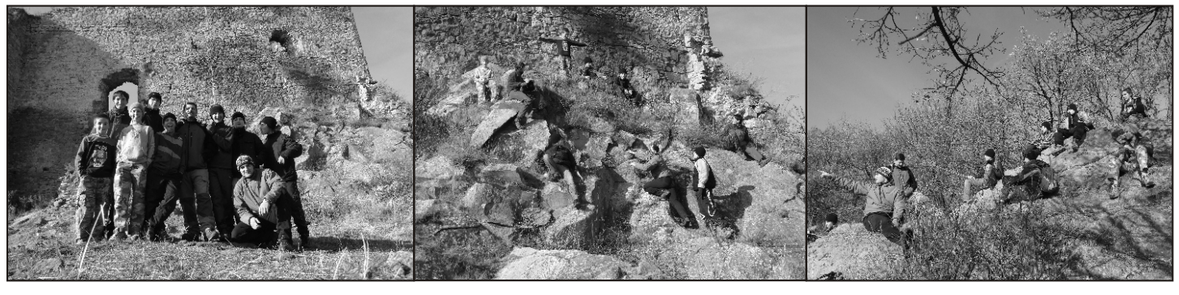
Nika Kurtyová

ORATKOVSKÝ VÝLET NA KAPUŠANSKOM HRADE

Moje najkrajšie zážitky z detstva u saleziánov pochádzajú práve zo stretiek, oratkovských a stretkárskych výletov. Preto som veľmi rád, že oratkovské výlety nevymizli a ich čaro ostalo nezmenené. Práve na nich získava animátor, ale aj chalan či baba zo stretka ten správny čas pre dokonalejšie spoznanie sa. Tento krát sa náš výlet niesol v znamení dobývania. Po ťažkých bojoch sme sa usadili na nádvorí, vysvetlili si hru a pustili sa s chuťou do nej. Chalani sa s veľkým nadšením prechádzali po hrade a hľadali indície, a my starší sme len dúfali, že sa nikto nerozhodne skrátiť si cestu cez jedno z vysokých okien... Samozrejme s Božou pomocou, hra skončila skvele, nikomu sa nič nestalo a chalanom ostali nezabudnuteľné zážitky. Áno, chalanom. Nedá mi nespomenúť, že výlet bol veľký prepadák pre dievčatá. Ani len jedno dievča... Niežeby nám to chalanom nejako vadilo, ale ten kto nebol, a mohol ísť, môže ľutovať. Nebolo nás veľa, ale o to silnejšie boli naše osobné zážitky. Na žiadnom výlete nesmie chýbať záverečné slovko. To sme si povedali pri krásnom výhľade a vypekaní sa na zubatom slnku. Výlet sme ukončili v saleziánskom altánku na Vinbargu, kde sme si spokojne kompletne unavený spravili opekačku. Čo dodať... Oratkovské výlety tu budú vždy a vždy budú aj plné krásnych zážitkov. Preto ak sa povie, ide sa na oratkovský výlet, netreba ho hodiť za hlavu, ale treba sa odhlásiť z FB a z každodenného života, a sadnúť si na vlak spoločne s nami.

Martin Juríček

PREDSTAVUJEME RODINY

Rodina Rimárová
Ocko: Marián
Zamestnanie: železiar
Pôvod: Bardejov
Záľuby: krížovky a sudoku, hudba, šach

Mamka: Martina
Zamestnanie: práca v obchode
Pôvod: Bardejov
Záľuby: knihy, história, pečenie

Dieťa: Lenka
Vek:13 rokov
Škola: ZŠ Vinbarg
Záľuby: spievanie, kreslenie, čítanie kníh, hra na klavír, korčuľovanie, hudba

Dieťa: Natálka
Vek: 10 rokov
Škola: ZŠ Vinbarg
Záľuby: hra na flaute, tancovanie, spievanie, bicyklovanie, plávanie a korčuľovanie

Ako zvládate výchovu svojich detí v dnešnej dobe plnej modernej techniky, násilia v televízii a počítačových hier?
Snažíme sa, aby sa aj napriek ponukám modernej doby vedeli samy rozhodnúť čo je pre nich dobré a voľný čas venovali dôležitejším veciam ako je pozeranie televízie. Dievčatá chodia na rôzne krúžky- navštevujú stretká, spievajú v detskom zbore. Nikdy sa doma nenudíme, často hráme spoločenské hry, chodíme a výlety a máme radi hudbu.

Prečo práve saleziáni?
Pretože sa venujú deťom, mládeži, rodinám. Pomáhajú formovať a vychovávať srdcom a oratko je pre deti miestom, kde rady chodia. Všetky aktivity, akcie, tábory sú poučné, zábavné pre deti i pre ich rodičov

Čo vám dáva saleziánska rodina a aké hodnoty pre Vás predstavujú Saleziáni?
Saleziánska rodina nám dáva možnosť rásť vo viere a žiť plnohodnotnejším kresťanským životom. Hodnoty ako ľudskosť, úprimnosť, ochota v tejto rodine nechýbajú. Sme vďační saleziánom za to, čo nám ponúkajú a všetkým prajeme požehnaný advent.

Patrícia Džundová

Rodina Zuščíková

Ocko: Radoslav
Zamestnanie: programátor
Pôvod: Šiba
Záľuby: futbal aktívne a pasívne, lyžovanie, turistika, pozeranie kvalitných filmov s manželkou

Mamka: Katarína
Zamestnanie: učiteľka - momentálne na materskej "dovolenke"
Pôvod: Bardejovská Zábava
Záľuby: dobré knihy, oddych s manželom pri kvalitnom filme, potulky prírodou a môj synátor :)

Dieťa: Ondrej
Vek: 16 mesiacov
Záľuby: rozoberanie všetkého, čo funguje a rozhadzovanie hračiek a varešiek po celom byte

Kedy a ako ste sa zoznámili?
Chodili sme okolo seba na tej istej základnej, strednej aj vysokej škole, bývali sme na tom istom internáte, ale nepoznali sme sa. Zoznámili nás až naši spoloční známi po skončení VŠ. Nasledovali prvé niekoľkostranové maily, prvé, druhé, tretie... stretnutie a... zazvonil zvonec a rozprávka pokračuje. :)

Ako vy, ako mladá rodina vnímate saleziánov v Bardejove, konkrétne na Vinbargu?
Ako to najlepšie, čo Boh tomuto sídlisku mohol dať. Nebyť ich, tak by sa obraz tohto sídliska asi viac podobal malej Petržalke . Vďaka ich obetavosti aj trpezlivosti sa pomaly, ale isto mení tvár Vinbargu. Deti a mladí nachádzajú v oratku zmysluplné naplnenie svojho času. A nám sa tu dobre býva aj preto, že sú tu.

Aký máte názor na výchovu detí v dnešnej modernej konzumnej spoločnosti?
Veľa dnešných detí má všetko na čo si len pomyslia, ale nemajú to, čo väčšina z nás v mladosti dostala- kvalitnú výchovu od rodičov. Sme naozaj ešte mladá rodinka, ale myslíme si, že výchova detí nikdy nebola ťažšia ako je teraz. Je veľmi veľa lákadiel, ktoré môžu dnešné deti zviesť na nesprávnu cestu. Preto nie je nič dôležitejšie ako venovať čas rodine, spoločným záujmom a hodnotám, no a potom s Božím požehnaním a s pomocou saleziánov sa to určite podarí .:)

Patrícia Džundová

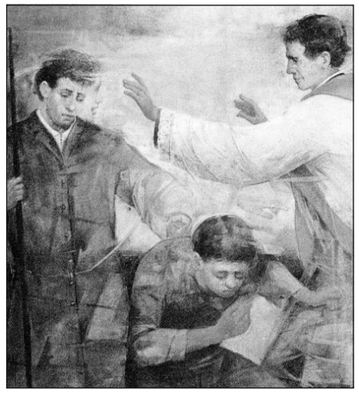

PO STOPÁCH DON BOSCA

Vyhnaný chlapec - začiatok oratória

Mladý kňaz, Ján Bosco, prišiel do Turína niekedy v novembri 1841, aby pokračoval v štúdiách pod vedením don Cafassa. Tu prehlboval svoje vedomosti a získaval skúsenosti v duchovnej službe.
8. decembra 1841, na sviatok Nepoškvrnenej, sa don Bosco pripravoval na svätú omšu v kostole sv. Františka Assiského, keď tu zrazu počul krik kostolníka. Ten sa náramne rozčuľoval nad jedným chlapcom, ktorý prišiel do sakristie a nevedel, ako má poslúžiť pri omši. Už ho aj vyháňal von, aby tam nezavadzal. V tej chvíli sa ho don Bosco zastal a uchránil chlapca od ďalšieho ponižovania, a možno i nejakého zaucha, čo mu hrozilo. Pred kostolníkom povedal, že je to jeho priateľ a poprosil ho, aby priviedol toho chlapca, ktorý v snahe zachrániť sa pred bitkou, utiekol von. Kostolník ho dobehol, uistil o lepšom zaobchádzaní a priviedol naspäť ku don Boscovi. Ten sa mu snažil milo prihovoriť, a keďže nevedel miništrovať, dohodli sa, že si vypočuje svätú omšu, a potom sa spolu porozprávajú. Po svätej omši sa ho don Bosco vypytoval na mnoho vecí, pričom zistil, že chlapec sa volá Bartolomej Garelli, je sirotou a do Turína prišiel za prácou. Keďže už nebol najmenší, hanbil sa prísť na náboženstvo, preto z neho veľa nevedel. Dokonca ani písať a čítať. Don Bosco chcel prelomiť túto nekonečnú šnúru odpovedí typu: „neviem, neučil som sa, nikdy som to nepočul“. Preto sa mu pozrel do očí a spýtal sa: „A pískať vieš?“. V chlapcových očiach zažiarila radosť a schuti zapískal. Konečne don Bosco objavil to, čo chlapec vedel robiť veľmi dobre a začalo sa prehlbovať ich priateľstvo. Napokon ho don Bosco pozval, aby prišiel na náboženstvo aj so svojimi rovesníkmi. Toto netradičné stretnutie, pri ktorom získal tohto vyhnaného chlapca don Bosco považuje za začiatok oratória podľa svojich snov a predstáv. Slová zo sna z deviatich rokov: „Nie bitkou, ale láskou si ich získaš,“ sa takto stali realitou. A tak je sviatok Nepoškvrnenej v saleziánskej tradícii veľmi dôležitý, až natoľko, že don Bosco a jeho saleziáni otvárali nové diela práve na sviatok Nepoškvrnenej. Takto všetko nové zveroval pod ochranu tej, ktorá viedla jeho kroky a otvárala srdcia mladých pre vieru. Neviem, či nazvať práve opísané stretnutie ako náhodu, alebo skôr ako príležitosť, ktorú máme všetci príležitosť priblížiť sa, pochopiť a získať nového priateľa ako don Bosco.

Stanislav Hurbanič SDB

FORMAČNÉ OKIENKO

To čo nevidíme, neznamená, že nie je...

Raz majster zobral svojho učňa na kopec , aby mu ukázal Božiu veľkosť v prírode. Spýtal sa ho teda, čo vidí. Ten odpovedal: „ Nuž, majster môj, spotil som sa ale poriadne, vidím to tak, že sa budem musieť prezliecť.“

Na seba zameraný pohľad, nedovolí obdivovať to, čím sme obklopený. Takýto postoj vedie len k nariekaniu a nespokojnosti. Šťastnejší sú tí, ktorí vidia trochu ďalej ako na koniec svojho nosa. Ľudia, ktorí majú dar vnímať svoje okolie, vybadajú božie stopy vo svojich životoch. Oni dokážu žasnúť. Protikladom schopnosti tešiť sa z toho, čo nás obklopuje, je znechutenie. To je presne tá nálada, ktorá sa teraz šíri vo svete a nazýva sa pesimizmus vidieť veci negatívne. Mnohí hľadajú recept na to, ako sa neznechutiť globálnymi správami, ktoré nás znepokojujú a oberajú o pokoj. Riešením nie je nevšímať si tieto udalosti, ako by sa nás nemali týkať, ale práve nenechať sa nimi tak ovplyvniť, aby nás oberali o nádej a naštrbili vieru.

Kapitán obchodnej lode na otvorenom mori po tom, ako boli napadnutý pirátmi, ktorí zasiahli ich fregatu viacerými ranami z kanónov, sa rozkrikuje na veliacom mostíku a očami hľadá svojich námorníkov: „ Kde ste všetci, keď vás najviac potrebujem, zradcovia, všetci ste zrazu zutekali.“ Zdola zaznie odpoveď: „ Všetci sme tu v podpalubí, pribíjame záplaty na trup lode, pumpujeme vodu, ktorá preniká do kajút, aby sme sa nepotopili.“

Často sa človek pýta, kde bol Boh, keď som bol v ťažkostiach. Nemal by sa radšej pýtať: „Kde som mal oči, že som Ho nevidel, keď ma zachraňoval a vyťahoval z mojich problémov?“. Naučme sa čítať medzi riadkami nášho života a zistíme, že Boh je súčasťou našich osobných dejín.

Ján Fabián SDB

TVORIVÉ DIELNE VO VIANOČNOM ŠATE

V sobotu pred prvou adventnou nedeľou sa v oratku zišlo zopár ľudí kvôli jedinému dôvodu. Rozhodli sa pre svoje rodiny pripraviť adventné vence a ozdôbky, aby aj takýmto spôsobom spestrili a obohatili svoju domácnosť. Adventný veniec umiestnený v byte na stole alebo zavesený na dvere umocňuje vianočnú atmosféru už niekoľko týždňov pred Štedrým večerom. Pri vstupe do herne, kde bolo poukladané svojou neopakovateľnou vôňou ihličie, sme zacítili, že Vianoce nám už čoskoro klopú na dvere. Niektorí sa takejto akcie zúčastnili prvýkrát avšak, boli tam aj taký, ktorí si túto výzdobu pripravujú pravidelne už niekoľko rokov, takže sme mali postarane o to, kto nás to naučí. Pod vedením Marcely Harčarovej, ktorá nám zo začiatku vysvetlila aký je postup pri výrobe sme sa mohli pustiť pracovať. Na začiatok sme si zo starých novín vyrobili kruhový korpus. Ten tvoril základ, na ktorý sme pridávali postupne ďalšie veci. Pokračovali sme nastrihaním približne vetvičiek, ktoré sme si naskladali na kôpky a tie sme potom spojili pomocou drôtu. Vetvičky sme pripevnili vedľa seba na korpus tak aby bol veniec pekný na pohľad. Potom sme zo spodnej strany napichli klince, na ktoré slúžia na to aby sme si mohli svoje sviečky uchytiť. Záverečnou fázou výroby bolo už iba zdobenie a okrášľovanie našich výtvorov. Druhá skupinka si pod vedením Nikolky Mihalčinovej vyrábala všelijaké vianočné ozdôbky, ktoré sa budú vynímať na našich stromčekoch. Po ukončení všetkých prác sme sa pobrali domov, aby sme sa pochválili so svojimi výtvormi. Strávili sme pekne poobedie a pevne dúfame, že o rok sa nás zíde ešte viac, aby sme si aj takýmto spôsobom pripravili na narodenie malého Ježiška.

Lukáš Ondeček

STRETNUTIA PRE PRVOPRIJÍMAJÚCE DETI

Advent, obdobie kedy sa pripravujeme na príchod Pána Ježiša, je už tu. Každý z nás ho trávi ináč. Dávame si rôzne predsavzatia, viac času venujeme modlitbe alebo si prečítame nejaké zamyslenia.
Výnimkou nie sú ani naši tretiaci, ktorý sa tento rok pripravujú na prvé sv. prijímanie. Pre prvoprijímajúce deti, okrem pravidelných piatkových stretiek s animátormi, máme pripravené aj adventné nedele. Zapálením prvej sviece na adventnom venci sme túto nedeľu odštartovali naše prvé stretnutie o tretej hodine popoludní. V priebehu desiatich minút sa zaplnili priestory oratória. Deti prišli v sprievode svojich rodičov, ale o chvíľu ich „opustili“ a šli automaticky do hernej miestnosti, ako to majú vo zvyku. Tam ich už čakali animátori, s ktorými sa krátko zahrali a následne sa začalo rozdeľovanie do troch skupín. V skupinkách už deti pracovali samostatne, každý na svojom adventnom kalendári, ktorý si vyfarbovali.
Adventný kalendár bude po dokončení vyzerať ako cestička so zárezmi, ktorá vedie do maštale kde je malý Ježiško. Do pripravených zárezov sa budú vkladať každý deň jeden dobrý skutok. Takto sa dostanú do cieľa- k Vianociam.
Zatiaľ čo sa deti hrali a vyfarbovali, ich rodičia nezostali nepovšimnutí. Hlavne pre nich bola pripravená prednáška pod vedením nášho farára Iva, ktorý im objasnil niektoré fakty a oboznámil ich s informáciami týkajúcich sa prvého svätého prijímania.
Ďalšiu nedeľu pokračujeme. Pozývame vás aj vaše deti, pretože je to robené kvôli vám. Tešíme sa na vás.

Daniela Krupová

HALOVÁ KAMA 2011

Aj tohto roku, hoci v trošku netradičnom termíne, sa v posledný novembrový víkend uskutočnil futbalový turnaj pre chlapcov zo saleziánskych stredísk. Vietor tentoraz zavial tímy do Prešova, kde samozrejme dorazil aj Bardejov.
Skoré vstávanie o šiestej ráno bolo ťažkým orieškom a niektorých sme ´´zberali´´ ešte polospiacich po ceste. Klasický začiatok svätou omšou a rozlosovaním znamenal, že sa stretneme v skupine s Humenným, Sabinovom a Michalovcami. Po zaujímavých výsledkoch v skupine sme sa dostali do semifinále a natrafili sme na domáci Prešov. Vo veľmi napätom finále sme dokázali s domácimi vyhrať 1:0. Vo finále nás čakal premožiteľ zo skupiny a pravidelný partner vo finálových zápasoch - Sabinov. No aj keď zápas bol veľmi vyrovnaný, nepodarilo sa nám obhájiť minuloročné víťazstvo a prehrali sme 3:2. Prehra vo finále mrzí, ale Kama opäť splnila svoj účel. Prežili sme super deň, streli sme kamarátov z iných stredísk a spokojní sme odchádzali domov. Veď nie vždy ide len o výsledok, sú aj iné hodnoty. A aby predsa len tá prehra nebola až taká krutá, vybojovali sme si účasť na celoslovenskom finále v Banskej Bystrici, ktoré sa uskutoční 16.3.2011.
Pre doplnenie, deň predtým sa uskutočnila Kama aj pre mladšie ročníky a na nej sa chalani z Bardejova umiestnili na peknom štvrtom mieste.

Dominik Spišák

KEĎ SOM S NIMI, STÁVAJÚ SA LEPŠÍMI...ALEBO VHT 2011

Už po dlhé roky je vyvrcholením roka pre hokejbalistov do šestnásť rokov Vianočný hokejbalový turnaj v Košiciach. Bardejov tu posledné tri roky hral finále, z ktorého dvakrát odišiel ako víťaz a doniesol si domov trofej „Hokejbalistu Pištu".
Aj tento rok cestovalo deväť hráčov, traja tréneri a jeden salezián do Košíc s vysokými očakávaniami. Nie len od samotnej hry, ale aj atmosféry, ktorá je na tomto turnaji jedinečná. Piatkový kultúrny úvod, program s losovaním skupín, sobotná „vianočná" večera a heslo turnaja spomenuté v názve článku. Rovnako, ako povedal kedysi svojej mamke Janko Bosco, aj chalani z dvanástich stredísk sa snažili podať na ihrisku čo najlepší výkon v rámci fair play a tímovej hry, aby platilo, že „keď som s nimi, stávajú sa lepšími".
Naši chalani odohrali skvelý turnaj. Po nešťastnom góle síce napokon vypadli už vo štvrťfinále a prehra s Partizánskym 2:1 ešte teraz bolí. Nemajú sa, ale za čo hanbiť. V ťažkých momentoch ukázali tímového ducha, leviu bojovnosť a obrovské srdce. Nevzdali sa ani v momentoch, keď prehrávali a bojovali do poslednej sekundy. Správali sa nie len ako veľkí hráči, ale ako veľkí ľudia, a to sa ráta oveľa viac, ako konečné umiestnenie.
Človek nemôže stále víťaziť. Tobôž nie v športe. Tri finálové roky sa tento rok zmenili na piate miesto. Miesto, pod ktorým je podpísaných deväť osobností, ktoré tvorili skutočný hokejbalový tím a ukázali skutočný ľudský rozmer. Ako povedali tréneri, cieľom bolo ukázať srdce. A to sa podarilo...

Oliver Zajac

Výsledky : Bardejov - Rožňava 7:1 Bardejov - Prešov 5:0
Bardejov - Poprad 8:1 Bardejov - Partizánske 1:2
Bardejov - Nová Dubnica 1:4

ANIMÁTORI MEDZI NAMI

V tomto čísle Vám s radosťou predstavujeme ďalších dvoch z našich animátorov. Ako prvá sa Vám prichádza predstaviť Anna Paňková.

Povedz nám niečo o sebe...
Volám sa Anička Paňková, mám 19 rokov a bývam na sídlisku Vinbarg v Bardejove. Som v druhom ročníku na nadstavbovom štúdiu. Mám dvoch starších bratov: Lukáša (22) a Jozefa (20).

Ako do tvojho života vstúpili saleziáni?
Saleziánov som začala spoznávať cez kamarátky, ktoré navštevovali oratórium. Ja som k nim začala chodiť až posledný rok, kedy boli ešte v meste na Kellerovej ulici, a potom prišli na Vinbarg. Som veľmi rada, že sú tu, že sa nám venujú a my to môžme posielať ďalej. V oratku chodím na stredoškolské stretká, ďalej do mládežníckeho zboru a vedieme aj stretko s deťmi

Aká je tvoja úloha v oratku?
Stretká s deťmi vediem už štvrtý rok spolu s Nikou Mihalčinovou a tento rok sa k nám ako animátorka pridala Ema Vavreková. Naše deti, ktoré k nám chodia na stretká sú v siedmom a ôsmom ročníku na základnej škole. Stretká ma napĺňajú, dávajú mi veľmi veľa a len vďaka saleziánom mám možnosť ich mať.

Čím rada vypĺňaš svoj voľný čas?
Mojimi záľubami sú spev, moja vyučená profesia a deti (všetko s nimi spojené).

A čo tvoje plány na najbližšie obdobie?
Momentálne chcem úspešne zmaturovať, a potom pokračovať v štúdiu na vysokej škole. Baví ma práca s deťmi, tak niečo s nimi spojené. Chcela by som to skúsiť, no to sa ešte všetko uvidí.

Druhý animátor, ktorého vám v tomto čísle priblížime je Jakub Grohoľ.

Mohol by si nám povedať niečo o sebe?
Takže, volám sa Jakub Grohoľ, mám ešte stále 17 rokov. Mám mamu, oca a dvoch mladších bratov, rybičky, a mal som aj škrečka, a morské prasa, ale oni už nie sú medzi nami .
Navštevujem osemročné gymnázium sv. Jána Bosca. Som v poslednom, maturitnom ročníku. Rád by som zmaturoval čo najlepšie a šiel na vysokú školu. Kde? Tak to sa ešte uvidí.

Kto alebo čo ťa priviedlo k saleziánom?
Moje prvé stretnutie so Saleziánmi a s oratkom bolo, keď som mal asi 12 rokov a prihlásil som sa s kamošmi na hokejbalovú ligu. Počas ligy som spoznal Zimu a Ovcu, ktorí mi ponúkli, že môžem hrávať hokejbal s chlapcami z oratka, ale musím prísť na stretko. Ja som o týždeň prišiel a odvtedy už chodím do oratka pravidelne, stále hrávam hokejbal a chodím na stretká.

Aká je tvoja úloha v oratku?
S Peťom Rusnákom vedieme už druhý rok chlapčenské ôsmacke stretko a snažíme sa dať chalanom to, čo sme dostali my v ich veku od svojho animátora.
Okrem toho som tento rok začal viesť futbalové tréningy na Kamu.

Aké sú tvoje záľuby?
Vo voľnom čase hrávam futbal, hokejbal, florbal a mnohé iné športy. Futbal hrám aj v okresnej lige za TJ Čerhov Bartošovce.

Aničke a Jakubovi ďakujeme za ochotu podeliť sa s nami o svoj život a prajeme im veľa síl pri plnení ich povinností.

Zuzka Ištoňová

